

De Geografia Humana***Evolució dels conreus a Granollers
i la rodalia des del segle passat******Per Salvador Elobet***

La història del cultiu no és gens negligible per a l'estudi de la Geografia Humana; al canvi del paisatge que en els llocs inhabitats només el clima imposa, ací entre nosaltres hi té preponderància la mà de l'home impulsat per les seves necessitats o conveniències particulars. No solament el paisatge canvia per la construcció de vivendes i obres públiques, sinó que les diferències de conreus porten sempre una modificació en el paisatge, ja d'ell mateix modificat per l'empremta humana. A Granollers i la rodalia no ha estat pas poc el canvi que per efecte dels conreus s'ha efectuat, solament des de mig segle passat ençà, que és l'època més fàcil d'historiar perquè avui resten encara supervivents.

* * *

Fa una centena d'anys que els boscos eren una part important dels terrenys granollerins i dels termes municipals circumdants. Els terrenys de secà sobre tot, es dedicaven principalment al bosc, que era una explotació de grans propietaris; en alguns indrets, encara actualment es conserven romanalles del bosc antic, que les brolles i garrics reapareixen en els marges amb persistent perseverància. Les vinyes i conreus eren en aquella època poc abundants encara, si bé el vi i cereals i llegums ja eren producte de mercat. Però l'esperit de negoci s'introduí i la innovació vencé el rutinarisme arreladíssim i començaren a plantar-se vinyes en alguns llocs que el bosc ocupava. Al mateix temps la densitat de població de la rodalia de Granollers, que obligava a la recerca de terrenys de conreu, junt amb l'afany de lucre dels propietaris per als arbres de les plantacions, deurien influir en la incrementació de la vinya, que tingué una vida pròspera fins a la invasió de la filoxera cap a l'any 1880. La filoxera, que devastà completament tota la vinya, deixà els pagesos comarcans en una absoluta desorientació, puix que havent-se adaptat a tenir vinya en la major part dels terrenys de secà, es trobaren sense conreu acostumat en una època que l'esperit d'iniciativa era difícil de trobar. Alguns dels propietaris que havien arrencat el bosc, recomençaren altra vegada la plantació; després de la primera desorientació general, bastants dedicaren les terres a diversos conreus i alguns altres mantingueren els seus camps en complet abandonament.

El paisatge durant aquesta transició sofrí el canvi important que hom es